

synes vi er meget forkert. Vi vil gerne have præciseret og have et tilsagn om, at den slags ikke gentager sig. Det her er ikke for at kaste mudder, det er for at få præciseret spillereglerne fremover.

Sådan er det på en række af de konkrete områder, der har været nævnt, og jeg synes faktisk, at det er for dårligt, at den konservative ordfører – måske i et forsøg på at dække over ministeren – giver udtryk for, at det her er mudderkastning. Det her er et forsøg på at få fremlagt, at få fastlagt nogle mere præcise spilleregler mellem regeringen og Folketinget end dem, regeringen har fundet det nødvendigt at overholde indtil i dag.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jamen så var det jo det, man skulle lave en vedtagelse om. Så skulle man jo have skrevet ned, hvad man forventer at få af oplysninger, og hvordan procedurerne skal være. Jeg forstår udmærket godt det spørgsmål, jeg får her fra hr. Klaus Hækkerup, og jeg har også respekt for den vrede, hr. Klaus Hækkerup viser, for naturligvis skal Folketinget oplyses ordentligt, men jeg mener jo så, at ministeren har udvist åbenhed og hele tiden arbejder på at sikre, at de korrekte informationer kommer til Folketinget, og at de kommer, når de er der.

Nu er der en konkret sag her, som hr. Klaus Hækkerup nævner. Den vil jeg gerne tage op over for ministeren, eller også kan det være, at ministeren svarer, når ministeren selv har mulighed for at få ordet til sidst. Det er jo den slags ting, som jeg da bestemt synes vi skal se at få løst og se at få en konstruktiv løsning på, så vi igen er inde i det konstruktive spor.

Men hvis det bare handler om, at vi skal sige, at den her kritik kan vi ikke acceptere, så kan vi jo ikke rigtig komme videre. Den er blevet accepteret af ministeren. Ministeren har læst skriften på væggen, den er temmelig tydelig, hvilket han også har redegjort for i sit svar på den her forespørgsel.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jamen det er jo lige præcis derfor, vi har formuleret vores forslag til vedtagelse, som vi har, hvor der står, at vi opfordrer statsministeren til at påtage sig et ansvar og drage konsekvenserne. Og så må statsministeren jo drage de konsekvenser og sige, at han ikke ønsker, at den her

regering fremover informerer Folketinget gennem årsberetninger om overskridelser på budgettet, men må sende det direkte.

Han må også sige til dem med hensyn til de andre konkrete områder, jeg har nævnt, at den slags vil vi ikke have. Vi vil ikke have, at ministeriet tilbageholder investeringer, fordi de frygter, at der kommer noget, og så kan det se smart ud, at man nu lige pludselig slipper de investeringer løs. Sådan et moralkodeks ønsker vi ikke der skal være. Jeg formoder heller ikke, at regeringen gør det, og det synes jeg var nogle af de ting, statsministeren hensigtsmæssigt kunne følge op på her.

Kl. 16.40

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes, statsministeren har svaret temmelig klart i sit svar på denne forespørgsel, at der skal være en ordentlig, troværdig offentlig administration. Mere klart kan det ikke siges. Nu har jeg ikke de præcise formuleringer her, men det var jo det, svaret gik ud på, og naturligvis skal det også det. Så der er jo ingen interessekonflikt.

Der er sket nogle fodfejl, og der er sket nogle graverende fejl, nogle meget beklagelige fejl. Det er jo derfor, jeg siger, at Det Konservative Folkeparti kan stemme for den vedtagelse, Dansk Folkeparti har fremsat, som jeg synes er temmelig skarp i sin kritik. Det er en anerkendelse af, at der er sket nogle fejl, man ikke bare kan negligere. Og det har man lært af, både i Banedanmark og i ministeriet.

Det synes vi også man skulle acceptere i Socialdemokratiet og så sige: Så må vi komme videre ad den konstruktive vej.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hr. Rune Bech for en kort bemærkning – undskyld, hr. Rune Lund.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det går ikke så godt med navnene!

O.k., der har været rod. Der har været kritik i 2002, 2004, 2005. Så kan man sige, at det hører fortiden til; det er ikke det, vi skal bekymre os om nu, nu skal vi se fremad. Så kan man sige: Jamen hvad så, hvis der i 2006 endnu en gang kommer kritik? Skal vi så endnu en gang igen bare se fremad? Og i 2007, hvis der kommer kritik, skal vi så endnu en gang se fremad?